

RIGSADVOKATEN

R E D E G Ø R E L S E

om

begivenhederne på Nørrebro den 18. og 19. maj 1993.

Afgivet den 29. august 1994 til Justitsministeren.

ikke ment, at det ville have hjulpet, selvom områdelederen havde sendt den større styrke frem fra starten.

På Skt. Hans Torv angreb en beredskabsdeling ind mod de stenkastende aktivister og kom i vanskeligheder, hvilket medførte, at der på ny blev trukket skydevåben og skudt varselsskud.

Jeg har fundet, at det i situationen var en taktisk rigtig beslutning, der ikke kan kritiseres, selvom den udløste en ny faresituation, hvor delingen så sig nødsaget til at afgive varselsskud.

Jeg har i afsnit 3.8. ingen bemærkninger til de efterfølgende operationer.

6.4. Anvendelse af skydevåben og stenkast.

I afsnit 4.1. har jeg gennemgået politiets anvendelse af skydevåben. Jeg har på baggrund af de indsamlede oplysninger ikke ment at kunne tilsidesætte ledernes skøn om, at det var nødvendigt for at afværge truende og påbegyndte farlige angreb på politiet at trække skydevåben og afgive skud på Fælledvej og siden på Skt. Hans Torv. Jeg kan således ikke kritisere, at nogle politifolk afgav sigtede skud mod angribende aktivister, eller at styrken i øvrigt afgav varselsskud. Jeg har givet udtryk for, at den måde, hvorpå en del af varselskuddene blev afgivet i en skrå vinkel hen over de angribende aktivister, efter min opfattelse ikke er i overensstemmelse med skydereglementets regel om, at varselsskud skal afgives "lige op i luften". Jeg er ved denne fortolkning af reglerne i skydereglementet opmærksom på, at Rigspolitichefen har været enig i politidirektørens vurdering af, at afgivelsen af varselskuddene faldt indenfor rammerne af skydereglementet.

Jeg har fundet, at skydereglementets regler om varsling blev opfyldt, og at det var de kompetente ledere, der gav ordren om at anvende skydevåben.

For så vidt angår nogle bestemte skud, der er afgivet som varselskud, men som har ramt 6 personer, har jeg foranlediget en nærmere undersøgelse indenfor strafferechtsplejens rammer.

Jeg har endelig foreslået, at det nærmere overvejes, om der er behov for at fastsætte yderligere regler om politiets anvendelse af skydevåben, når politifolk optræder i enheder og under kommando.

Med hensyn til politiets stenkast har jeg i afsnit 4.2. fundet, at en del af stenkastene falder inden for rammerne af nødværge eller var et lempeligere alternativ til afgivelse af sigtede skud mod bestemte personer i mængden. Det kan ikke kritiseres.

Den tredje situation, hvor stenkast blev anvendt til at afværge, at der på ny skulle opstå en farlig situation ved at holde aktivister på afstand af et hul i politikæden, finder jeg, falder udenfor, hvad nødværgesituationen kan begrunde, hvorfor politiet ikke burde have anvendt sådanne "præventive" stenkast, selv i denne vanskelige situation. Jeg har dog ikke fundet grundlag for at kritisere de ledere, der gav ordre hertil i denne situation.

6.5. Forskellige sider af politiets indsats.

I afsnit 5. har jeg behandlet forskellige spørgsmål, der kan rejses i forbindelse med politiets indsats.